

til en almindelig visumsag, og derfor vil alle de opstramninger af procedurer, der nu lægges op til, også betyde en større fleksibilitet i nogle af de andre opgaver, som Udlændingedirektoratet har med at gøre.

Jeg vil godt takke ordførerne for en meget positiv debat her i dag, og jeg ser frem til, at vi kan få et hurtigt arbejde i Retsudvalget. Vi vil i hvert fald i Indenrigsministeriet stå på tæer for at besvare de spørgsmål, der måtte komme på trods af nogle meget grundige bemærkninger.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal ikke indlede en diskussion med indenrigsministeren om, hvorvidt det føles som en kriminalisering at få taget fingeraftryk og blive sat i fængsel. Afgørelsen af den diskussion tror jeg vi kan overlade til den folkelige opfattelse af ordene.

Men jeg har to ting, jeg godt vil sige til indenrigsministeren. Den første er, at jeg ikke forstår, hvordan en iraker, der har en asylgrund til at komme til Danmark, får en væsentlig kortere sagsbehandlingstid ved, at han ved sin ankomst får taget fingeraftryk og muligvis bliver sat i fængsel. Jeg forstår ikke, hvad det er, der gør hans sagsbehandlingstid væsentlig kortere, plus at der overhovedet ikke tages højde for det problem, at selv når sagerne er afgjort, går der syv lange og syv brede, før der sker noget.

Vi har konkret irakere siddende, der har haft en udvisningsdato, der ligger halvandet år tilbage, som stadig væk sidder og – havde jeg nær sagt – rådner op rundt omkring på asylcentre. Hvordan kan de få en kortere sagsbehandlingstid ved, at de har fået taget fingeraftryk eller er kommet i fængsel?

Den anden ting, jeg vil rejse, er om 3-års-regelen, for der er to elementer i denne regel. Det ene element er, om vi skal have en 3-års-regel, det vil sige, om vi i 3 år efter, at folk er kommet, skal kunne sige, at der ikke er det grundlag for asyl, der var, da de kom, og så skal de kunne sendes tilbage. Det er i orden at have en sådan regel, men det er uforståeligt, hvorfor regeringen vil indføre en regel, som bliver en 5-års-regel, en 6-års-regel eller måske en 7-års-regel, og som virker fuldstændig forskelligt på forskellige flygtninge.

Det er ikke noget, Enhedslisten har fundet ud af, og derfor vil jeg godt til sidst tillade mig at citere Direktoratet for Udlændinge, som i sit hørings svar skrev til indenrigsministeren:

»I øvrigt skal Direktoratet henlede opmærksomheden på, at flygtninges retsstilling efter bestemmelsens ordlyd vil blive afhængig af længden af sagsbehandlingstiden. Dette indebærer bl.a., at visse flygtningegrupper, hvor de faktiske omstændigheder til brug for vurdering af asylmotivet er Direktoratet bekendt, tildeles en bedre retsstilling end andre flygtningegrupper, hvor asylmotivet er nyt for Direktoratet og derfor afstedkommer indhentelse af yderligere baggrundsoplysninger via Udenrigsministeriet eller andre.«

Jeg synes godt, man kan have en 3-års-regel. Det er muligt, man skal have en sådan regel, og jeg synes, den kan forsvares ud fra regeringens synspunkter. Men det kan ikke forsvares, at folk kan komme til at være i 4, 5, 6 og 7 år i Danmark med små børn, der vokser op og får en dansk skoleuddannelse, og så bliver sendt ud, fordi sagsbehandlingstiden har været lang. Derfor forstår jeg ikke, hvad regeringens motiv er for at lave den ændring.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg har blot bedt om en kort bemærkning, men det er nu til indenrigsministeren, og jeg vil bare ganske kort sige til ministeren, at med hensyn til en stramning over for kriminelle asylsøgere er det jo ministerens egne tanker, der i hvert fald en overgang har været fremme i en del af dagspressen, og det er mit helt klare indtryk, at det er Det Radikale Venstre, der har stået i spidsen for at bremse det i forbindelse med dette lovforslag.

Så vil jeg godt sige, at hvis der ikke hurtigt – og jeg skal ikke i dag præcisere nærmere, hvad det er – kommer et udspil fra ministerens side, vil Fremskridtspartiet genfremsætte sit forslag fra tidligere. Vi forventer helt klart, at der i løbet af relativt kort tid kommer et udspil fra ministeren om, hvordan vi kan løse det problem.

Dette forslag er jo typisk et forslag, hvor man har prøvet at tilgodese begge sider i Folketingsalen. Man vil gerne have det igennem, så man giver lidt til den ene side og lidt til den anden side og så forhåbentlig, mener ministeren, kan man få det igennem. Nu skal jeg ikke sige meget om, hvad ministeren tænker, det er ministeren nok bedre til, men det er i hvert fald mit indtryk, at sådan er dette lovforslag formuleret, og derfor er det selvfølgelig set med Fremskridtspartiets øjne ikke det ideelle.